

I. Никой от бжлгарските войводи и чорбаджии нема право да представлява бжлгарския народ и да прави (каквито и да било) уговори без знанието на Ц. Комитет.

II. Никой нема право да сжставя революционен комитет без знанието на Ц. К.

III. Никой нема право да издава революционни прокламации и да буни народа без знанието Централния Комитет“.

Горният уставо-проект е сжставен от Левски сжс сждействието на някои членове от Привременото правителство, а може би сжс сжвети от Виницки, полски емигрант вжв Влашко, който участвувап в много завери и имал разни революционни устави. Уставжт е писан от апостола, това личи не само по почерка, но и по езика, по думите, както и по политическите и обществени вжзгледи на апостола, изложени в него. Последното лесно се доказва, като сравним в „Наредата“ сждржжанието на параграфа „подбуда“ и „цел“ с писмото до Карловските чорбаджии, подписано от Левски. И в двата документа ясно се изтжква, че Свободна Бжлгария ще бжде „чиста, демократска република“, при пжлно равноправие на всички народности. А от много изрази се вижда, че сжставителя е дейна страна, която не е в чужбина, а между работниците в Бжлгария.

В сжгласие сжс своите демократически и републикански убеждения Левски желае уставопроекта да бжде прочетен от всички комитети и от